



## Pas a desnivell

### La pesseta, tranquil·la

El governador del Banc d'Espanya, senyor Coronel de Palma, en una roda de premsa celebrada a Nova York el dia 8 del mes actual, va afirmar que el comportament de la pesseta durant el temps que porta vinculada al sistema de flotació, ha estat "magnífic". A cop calent, sembla una bona notícia, però una breu reflexió posa un vel de pessimisme a l'esperit. Perquè, tal com roden les coses, així que es demostrï que la pesseta va bé, haurem de reconèixer que els qui anem malament som nosaltres; mentre la pesseta flota com els àngels, nosaltres ens anem submergint i la veiem a contrallum, allunyant-se i empentint-se a mesura que augmenta la distància que ens separa de la superfície i ens acosta al fons. Lleugera, ingràvida —potser per això sura, gairebé volàtil— la pesseta va adquirint la gràcia alada de les coses immaterials. Més sentida que no pas vista, participa de la prudència que es recomana per a l'ús dels plaers: cal abusar-ne perquè arribi a perjudicar, se n'han de tenir moltes perquè l'atrapi la tradicional maledicció del diner. S'ha anat desprenent de la fama de corruptores que tenen les monedes i avui es pot dir que ningú (si no s'ho busca) no es pot fer mal amb una pesseta. Certament, ¿què es pot comprar amb una pesseta? Una enquesta ràpida (informal, la veritat) entre companys de treball permet arribar a conclusions ascètiques: es pot adquirir una capsula de llumins petita, un segell d'una pesseta, un xiclet de parada d'autobús, potser una pedra d'encenedor, potser... Aquí comencen els "potser", no gaires, dels companys més inclinats a fer memòria. Un d'ells diu que, si rebuscàvem de veres i anàvem per províncies, allargaríem força la llista. Però queda com a hipòtesi de treball, el mateix inspirador de la idea no hi té una confiança excessiva.

En aquest punt, trobem que el comportament de la pesseta, en singular, presa com a símbol, és molt possible que hagi estat "magnífic". Dins de l'estil d'aquelles donzelles madures per a les quals un aspecte disgraciós ha estat la millor salvaguarda de virtut i conducta alhora. Mereix simpatia el propòsit de no devaluar la pesseta expressat pel governador del Banc d'Espanya. Només faltaria aquesta! Seria com ploure sobre mullat. Que floti, que floti... Vigilant-la, naturalment, no pas preocupats pel seu pes, sinó al revés: amb llast a punt per tal d'evitar que la brisa la faci voleiar. ● PERE CALDERS